

Golany

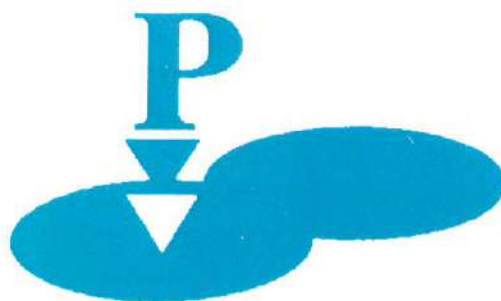
Revista de Sant Miquel de Campmajor

Núm. 9 - 1r semestre 2001 - Exemplar gratuït

Entrevista amb en Pepet Fuster
Funcionament de l'escola
Les Romeries

Perforacions, Sondeigs, Pous, Aigua descontaminada.

Perforacions Pla de l'Estany, S.L.

c/ Francesc Macià, 3-5, 1r. 4t.

Tel. i Fax 972 58 06 70

mòbils 629 033 053 - 687 415 103

17820 BANYOLES

ESCORXADOR
Roca

SOCIETAT AGRÀRIA DE TRANSFORMACIÓ Núm. 1.739

c/ Prolongació carrer Tarragona, s/n. - Tel. 972 57 33 50 - Fax 972 57 46 61

17820 BANYOLES (Girona)

Sumari

- 3 Editorial
- 4 **Des de la Casa Gran.** Resum pressupost exercici 2001.
- 5 **La Comissió de Cultura.**
- 6 **L'escola de Sant Miquel.** Funcionament de l'escola, per Nuri Artacho.
- 8 **Gent de casa,** entrevista a Josep Franch, "en Pepet Fuster", per Carolina Desel i Josep Estarriola.
- 10 **Els consells del Dr. Carreras.** Ossos corcats. Ossos trencats, per F. Xavier Carreras.
- 11 **Conèixer la Vall.** Veïnat de Roca, per Josep Fort.
- 15 **Senglars i senglanaires,** per la Societat de Caçadors de Sant Miquel.
- 16 **Esports.** Història del Futbol a Sant Miquel (9), per Tomàs i Quimet Camós.
- 18 **Històries viscudes.** La Verge del Collell, invocada per a tothom, per Margarita Sala.
- 21 **Cuina de Casa,** per Montserrat Llensa. La ratafia de la Lola, per Dolors Bahí
- 22 **Els mots encreuats de la Vall,** per Marc Pluma.
- 23 **Humor,** per Francesc X. Carreras.
- 24 **Notícies breus. Moviment demogràfic.** Telèfons i horaris.

Normes per a la publicació de cartes i articles

Golany agraeix les cartes i articles dels seus lectors, i escull amb preferència per a la seva inserció les cartes breus, d'unes 25 línies mecanografiades, i els articles d'unes 45. Tots hauran d'anar signats amb nom i cognoms, encara que si es desitja es publicaran amb pseudònim. L'únic responsable dels seu contingut és l'autor. Els articles s'hauran de lliurar, a ser possible, junt amb el disquet d'ordinador.

Queda prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor o els autors.

Golany

Redacció i publicitat: telèfon i fax 972.574.626
Edita: Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor.
Elabora i coordina: Comissió de Cultura.
Compaginació i disseny:
Ramon Santacana i Josep Estarriola.
Imprès a: Impremta Palmada - Banyoles.
Tiratge: 400 exemplars.
Dipòsit legal: GI-033-97.
Portada: La mainada de l'escola.
Fotos: Jovima Beneyto

Editorial

Donant un tomb per la nostra vida, si ens aturem i ens posem a pensar amb tot el que passa cada dia al voltant nostre, ens adonem que estem vivint en un món que dona les voltes més ràpides del que nosaltres voldríem. Els fets s'apilonen, no tenim temps de pair-ne un, que ja en surt un altre que li fa ombra.

Últimament han sortit notícies que per un cantó o altre poden afectar una mica la nostra vida quotidiana. Voldria referir-me a una: concretament a la "Reorganització Territorial de Catalunya". Un informe encarregat pel nostre Parlament en la confecció del qual van col·laborar polítics, intel·lectuals, historiadors, geògrafs, etc., després d'estudiar la situació actual territorial actual de Catalunya, van arribar a la conclusió que era precis fer una reestructuració del nostre territori. De entre molts punts estudiats, van concloure que era necessari la fusió dels petits municipis (menors de 250 habitants) per poder tenir un millor finançament i agrupar serveis.

Aprofitant que en aquest número de Golany surt una interessant entrevista al regidor d'Ensenyament, voldria mencionar l'escola del poble que aviat celebrarà cinquanta anys del seu funcionament. No oblidem que una bona escola és indispensable per a l'arrelament dels seus habitants, el primer pas perquè la mainada s'identifiqui amb el seu poble. Si es portés a terme la unificació amb un altre municipi, el primer que perdríem seria, segurament, l'escola.

Voldria mencionar també l'esforç de la gent del futbol capaç de tirar endavant, durant quasi un quart de segle, en un poble de només dos-cents i escaig d'habitants. Ara, amb la sembra de la gespa, han demostrat la vitalitat que té el futbol de Sant Miquel.

Aquets només són dos exemples dels nombrosos fets que han passat en la història de Sant Miquel. No voldríem ara perdre, els santmiquelencs, la capacitat de gestió i direcció, si mai es posés en funcionament la "Reorganització Territorial de Catalunya".

El finançament local és molt important, però Sant Miquel ja ha donat mostres de poder assumir-lo sense que això comporti la seva desaparició com a municipi. El finançament dels petits municipis s'ha de millorar buscant altres solucions que no els obliguin a perdre la seva identitat.

Tot això dit amb poques paraules i expressant el sentiment de, segurament, la immensa majoria dels ciutadans del nostre poble, podria quedar definit com: "Ens estimem més continuar sent ciutadans d'un petit municipi en habitants, però gran en història, arrels, etc., que passar a ser un simple número d'habitants d'un gran barri perifèric d'un altre poble".

Josep Fort i Olivella

RESUM PRESSUPOST EXERCICI 2001

PRESSUPOST D'INGRESSOS:

CAPÍTOL	DENOMINACIÓ	PESSETES	EUROS
1	<i>Impostos Directes</i>	4.825.000	29.002,32
2	<i>Impostos Indirectes</i>	490.000	2.945,31
3	<i>Taxes i altres ingressos</i>	2.577.000	15.489,94
4	<i>Transferències corrents</i>	5.433.000	32.656,91
5	<i>Ingressos patrimonials</i>	150.000	901,63
7	<i>Transferències de capital</i>	4.000.000	24.043,38
TOTAL INGRESSOS		17.475.000	105.039,49

PRESSUPOST DE DESPESES:

CAPÍTOL	DENOMINACIÓ	PESSETES	EUROS
1	<i>Despeses de personal</i>	3.333.000	20.034,14
2	<i>Desp. béns corrents i serveis</i>	5.598.592	33.652,26
3	<i>Despeses financeres</i>	400.000	2.404,34
4	<i>Transferències corrents</i>	550.408	3.308,42
6	<i>Inversions reals</i>	6.093.000	36.624,07
7	<i>Transferències de Capital</i>	500.000	3.005,42
9	<i>Passius Financers</i>	1.000.000	6.010,84
TOTAL DESPESES		17.475.000	105.039,49

En el capítol d'inversions inclou l'obra "Sanejament de la plaça de Sant Miquel" finançada el 20 % per l'Ajuntament i l'altre 80 % per la Generalitat de Catalunya, i l'obra "Vestidors", finançada el 25 % per l'Ajuntament i l'altre 75 % per la Diputació de Girona.

Argenteria, 18
Cort Reial, 19

Llibreria Geli

CASA FUNDADA EL 1879

Tel. 972 20 17 90 - Fax 972 21 13 38
17004 GIRONA

Balanç del pressupost i les activitats de l'any 2000 de la Comissió de Cultura de Sant Miquel de Campmajor

Durant al llarg de l'any 2000, es van realitzar una serie d'activitats portades a terme per la Comissió de Cultura. Aquesta, amb la vocació de servei que la caracteritza, creu convenient fer una relació de les mateixes i donar a conèixer el seu pressupost. Éssent una comissió oberta a tothom i sense ànim de lucre creiem que es la nostra obligació «passar comptes» amb la gent del nostre poble.

- 26 de març: **Caminada popular a Bastarra**, amb la participació d'unes quaranta persones.
- **Realització dels números 7 i 8 de la revista Golany.**
- 20 i 21 de maig: Organització, juntament amb l'Unió Esportiva Sant Miquel dels actes de l'**Aplec de Santa Quitèria.**
- 23 de juny: **Revetlla de Sant Joan.**
- 16 de juliol: Participació, juntament amb el Casal de Sant Miquel, a l'acte **Mulla't per l'esclerosi múltiple.**
- 29 i 30 de setembre i 1 d'octubre: Organització, juntament amb l'Unió Esportiva Sant Miquel dels actes de la **Festa Major.**
- 5 de novembre: **Caminada popular a Sant Patllari**, amb una participació de 21 excursionistes.
- 28 de desembre: **Excursió a Vallter 2000.** Amb un total de 12 joves i 6 adults.

Des de Sant Patllari, fotografia de record
(foto: Josep Estarriola)

Econòmicament les activitats es resumeixen de la següent manera:

Es va començar l'any amb un capital de 77.916 pts.

Ingressos

Despeses

	500 pts. Caminada a Bastarra
	5.375 pts. Revista Golany
61.500 pts.	84.618 pts. Aplec de Sta. Quitèria
106.400 pts.	98.766 pts. Revetlla de St. Joan
60.300 pts.	Festa Major
3.000 pts.	37.000 pts. Excursió Vallter 2000
	3.874 pts. Roba Reis
	27.400 pts. Varis

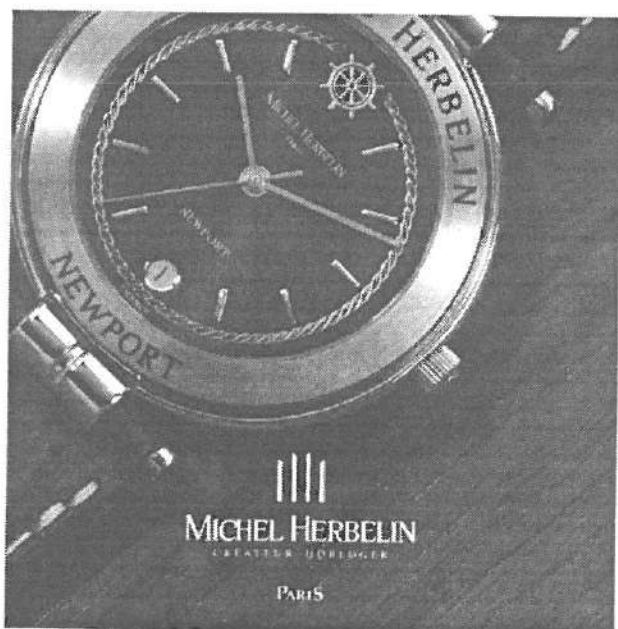
Total:

231.200 pts

257.533pts.

Les activitats van comportar un dèficit de 26.333 pts. que restades al capital inicial, 77.916 pts., fa que tanquem l'any amb un saldo positiu de 51.583 pts.

Comissió de Cultura

ÓPTICA - RELLOTGERIA

QUERA

Porta Turers, 5 - Tel. 57 02 87 - 17820 BANYOLES

Funcionament de l'escola

Extracte d'una xerrada distesa sobre la nostra escola amb el responsable municipal Josep Mª Plantés, regidor d'ensenyament, al qual voldríem ens fes una explicació del seu funcionament i de les seves instal·lacions.

Pregunta.- Com funciona l'escola de St. Miquel?

Resposta.- El funcionament de la nostra escola és molt semblant al d'altres escoles, hi ha un director que és el responsable i és ell qui dirigeix tot el funcionament intern del centre, el qual està regit per un Consell Escolar format pel mateix director, el representant dels pares i el regidor d'ensenyament.

P.- Quina és la feina d'un regidor d'ensenyament?

R.- Doncs més que la de fer coses el que es tracta és el de deixar-les fer o millor dit, donar facilitats perquè es puguin fer coses procurant atendre les suggerències de la direcció, intentar que els alumnes es trobin a gust i escoltar les indicacions dels pares.

P.- El representant dels pares, quin paper hi juga?

R.- En podríem dir el mitjancer entre l'escola i les famílies. És la persona responsable de traslladar al Consell Escolar totes les peticions i les queixes dels pares, al mateix temps trasllada als pares totes les decisions o acords del Consell Escolar.

P.- Qui elegeix les persones que formen el Consell Escolar i quines són?

R.- Existeix una normativa que ho regula. En el cas del representant dels pares cada cert temps, es fan unes eleccions on només hi participen els pares i entre ells mateixos decideixen democràticament, per majoria de vots, qui els representa. Actualment els pares estan representats per la Magda Vilà, Ensenyament està representat per Raimon Fuentes i l'Ajuntament està representat per mi.

P.- Com funciona el Consell Escolar i qui té més poder de decisió?

R.- Doncs es reuneix de manera ordinària cada trimestre i de manera extraordinària tantes vegades com sigui necessari, aclarint que totes les decisions que es prenen es fan constar en acta. En el nostre cas no existeix cap lluita de poder ans al contrari, és una lluita pel consens ja que tots tenim el mateix objectiu que és el de que la nostra escola funcioni el millor possible i està funcionant i molt bé. Un fet que ens ajuda és el de que les nostres relacions personals són bones.

P.- Tinc entès que formeu part d'una agrupació?

R.- Sí. Formem part d'una Z.E.R. (Zona Escolar Rural) anomenada «Les Goges», la qual està formada per les escoles de Serinyà, Porqueres i Sant Miquel. Això ens dona molts avantatges tant en l'àmbit docent - on tots els mestres imparteixen les matèries d'una manera coordinada i dirigida -, com amb activitats que les tres escoles fan conjuntament, ja sigui sortides, colònies, trobades, etc., a més la nostra mainada aprèn a treballar, divertir-se i conèixer amb nens d'altres pobles i això els enriqueix.

P.- Del funcionament intern, les classes, equipaments.....

R.- En aquest moment disposem de dos mestres fixos i tres mestres itinerants. Dels fixos un té cura dels més petits, és a dir: l'educació inicial o infantil, i l'altre del cicle mitjà i cicle superior. Cadascun d'ells a la seva respectiva aula. En quan als mestres itinerants, imparteixen matèries específiques com poden ésser l'anglès, gimnàs, etc., i només imparteixen la seva matèria. Respecte als equipaments podríem començar per l'edifici dient que va

ONIX ELL

Pont de Pedra, 3 - Tel. 972 211 211 - 17004 GIRONA

ésser remodelat, deu fer cosa de cinc anys, complint tots els requisits de la normativa i val a dir que és una escola molt ben equipada, ja que disposa de quatre ordinadors, connexions a internet, televisió de pantalla gran, un bon ventall de llibres, diccionaris i enciclopèdies, jocs de taula, etc. Pel que fa a jocs i esports, disposem d'un pati, on gràcies a la col·laboració dels pares i tota la gent que vol (que és molta), cada any es fa una sardinada al Sindicat pels voltants de Carnestoltes

on tots els diners que es recauden van destinats a l'escola, i

gràcies a aquest fet tenim un pati amb aparells nous i variats, també utilitzen la pista poliesportiva i quan fa mal temps el Sindicat. Puc dir que gent de fora que per una o altra causa ha tingut oportunitat de visitar la nostra escola, ha quedat meravellada de les instal·lacions i els equipaments de què disposem i en certa manera els fem una mica d'enveja.

P.- L'aportació de l'Ajuntament és

R.- Discreta i variada, però també podria dir que

bàsicament és econòmica ja que disposem d'una partida de diners provinent del pressupost municipal. Clar, podria dir quantitats i partides però els números en si sempre són freds i potser s'entengui millor si dic que per part nostra l'escola té tot el que necessita, independentment de quin sigui el seu pressupost.

P.- Col·legis grans han tancat les portes, com ara el Collell, com és possible que una escola petita com aquesta aguantí?

R.- No té res a veure una cosa amb l'altra ja que la nostra escola és pública i de

«.....ENSENYAMENT HA FOMENTAT L'ESCOLA PETITA I RURAL, DOTANT-LA DE MOLTS RECURSOS, TANT HUMANS COM MATERIALS.....»

sempre Ensenyament ha fomentat l'escola petita i rural, dotant-la de molts recursos, tant humans com materials. Això penso que queda demostrat a St. Miquel ja que es miri com es miri podríem dir que tenim una escola de luxe.

P.- Doncs tenim escola per temps.

R.- La resposta només la tenen els pares, ningú més.

P.- El jovent, surt ben preparat?

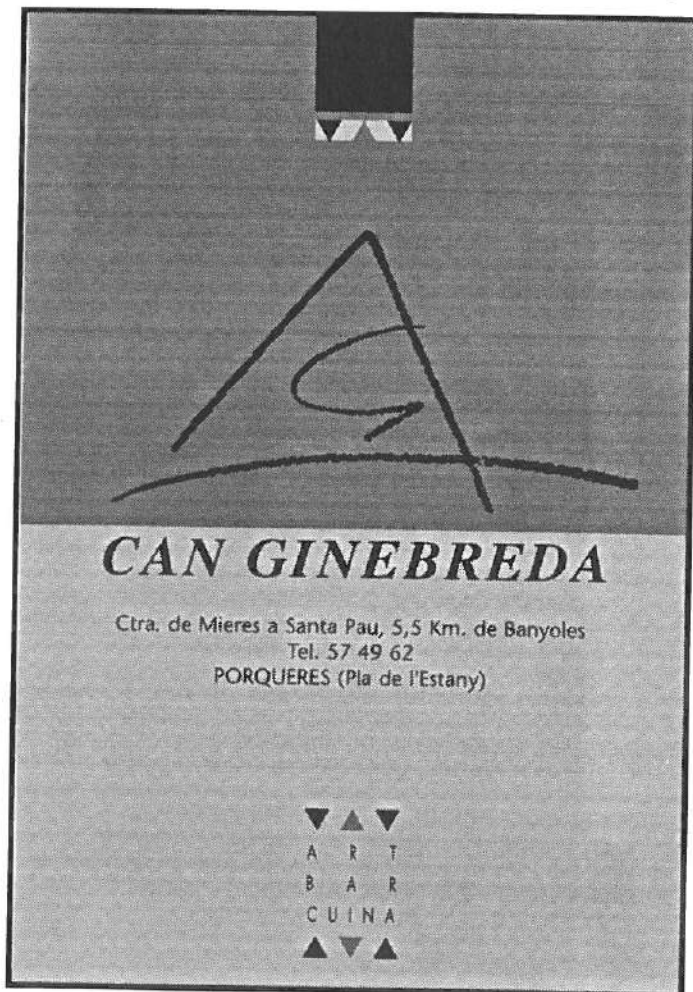
R.- Comentaré uns fets i que cadascú es respongui. En aquest moment ens trobem amb joves que van cursar la bàsica a St. Miquel portant sota el braç una llicenciatura, també trobem nois i noies que cursant estudis superiors amb èxit, i finalment trobem mainada que està a l'E.S.O. sense cap trauma i seguint amb molt bon ritme i amb molt bona integració la nova ensenyança. També val a dir que hem tingut i tenim bons directors.

P.- Voldria fer-te deu preguntes que tinguéssin respostes breus i ràpides. Què et sembla?

R.- No sé, tinc l'impressió de que em vols fer caure en alguna mena de parany, però endavant.

1.- Carme Castanyer	R.- Una mestra responsable.
2.- Pilar Coll.	R.- Un àngel.
3.- Pilar Planellas.	R.- N ^o 10.
4.- Jovima.	R.- Jovima, Jovima
5.- Raimon.	R.- Eficient, responsable.
6.- La política.	R.- Un mal necessari.
7.- Josep Fort.	R.- El meu alcalde.
8.- Jordi Pujol.	R.- El meu president.
9.- Catalunya.	R.- El meu país.
10.- l'E.S.O.?	R.- Aixó.

Nuri Artacho

Josep Franch Teixidor, en Pepet Fuster

En Josep Franch, conegut per tothom amb el nom de Pepet, va néixer a Mieres el 17 d'abril de 1917. Al llarg de la seva vida ha fet de fuster, agutzil, carter, agent de la funerària i president de Càrites. Ell mateix, pocs dies després de fer 84 anys, ens explica la seva vida des de la butaca de la casa on ha passat els seus últims 49 anys.

Els primers 29 anys

En Pepet va passar els seus primers anys a Cal Fuster de Mieres. A casa seva eren nou germans, tres dels quals van morir de petits, un fet malauradament massa freqüent en aquella època.

- D'aquells temps m'enrecordo que anàvem a ballar a la plaça, a ca l'Abel.

Ajudava a les feines de casa, el pare es dedicava a fer de fuster, però la cosa no donava per tant i l'any 1934 vaig marxar a Barcelona a treballar en un colmado. Un cop allí vaig veure que el sou tampoc justificava que estigués lluny de casa i després d'un any de viure a la capital vaig tornar a Mieres.

- Que recorda d'aquests primers anys?

- Els anys més difícils foren els de la guerra civil. Els meus tres germans grans es varen amagar a les muntanyes de Mieres. Jo em vaig allistar, no per gust sinó perquè els del crim no ens busquéssin tant les pessigolles. A casa érem molts homes i estàvem molt vigilats. Em va tocar al bando d'en Negrin.

Em van ferir al front i vaig poder anar a casa a recuperar-me. Però un cop sa, no vaig tornar a la guerra. Em vaig anar a amagar a les muntanyes, amb els meus germans i altres homes de Mieres. Un dia, els del crim van venir a Mieres a buscar amagats i em van trobar.

En Pepet recorda aquest episodi amb molta amargura. Els del crim, el van apallisar brutalment i tot ensangrantat el van passejar per tot Mieres. La finalitat devia ser donar una lliçó als altres companys d'en Pepet.

- Després d'això, em van portar a la presó d'Olot, però d'allà ens vam escapar, amb un altre company de Mieres i per camins de muntanyes vam arribar fins a casa. Poc després va arribar el final de la guerra.

Però el malson d'en Pepet no va acabar aquí. Quan van entrar els nacionals el van empresonar per haver estat al front amb els rojos. A peu, el van fer anar a Olot, i d'Olot a Figueres.

- A Figueres ens van fer pujar a un camió i ens van traslladar a Tarragona. Van fer una parada a Girona, el trajecte va ser molt llarg, ningú sabia cap a on anàvem. A Tarragona ens van tancar en un camp de concentració.

L'estada al camp de concentració fou molt dura, als ulls d'en Pepet encara hi ha un pel d'amargó quan ens ho explica. Fou un mes molt llarg: «una setmana més empresonat i m'hauria mort».

El casament

- I després de la guerra?

- Vaig anar a treballar de fuster a Banyoles. I poc després al Col·lell. En aquesta època vaig conèixer a la Rosita. Vam festejar set anys i el dia 15 d'octubre de 1946 ens vam casar. Va ser un casament doble. La Rosita i jo i el de la germana de la Rosita. Ens vam casar a l'església de Santa Maria de Porqueres, ja que la Rosita era filla del Castell de Porqueres, a tocar l'església. Recordo que aquell dia va fer molt de sol. Vam menjar arròs a l'era del Castell.

- I el viatge de noces?

- Vam marxar els quatre nuvis cap Barcelona. En aquella època escassejava molt el pa i ens vàrem emportar un pa de tres quilos. A Barcelona ens vam instal·lar a l'hotel València, però l'estada només va ser de quatre dies. Al Col·lell ja m'esperaven per preparar el dia de l'Aparició.

En Pepet ens confessa que el dia del casament ha estat el dia més feliç de la seva vida.

Arribada a Sant Miquel

Després d'una petita estada al Col·lell, en Pepet i la Rosita es traslladen a viure a una de les masoveries de Can Rovira. En Pepet continuava dedicant-se a l'ofici de fuster.

- Ja de bon principi, la fusteria, estava al mateix lloc que està encara avui, al costat de Cal Fuster. En aquesta casa, hi vivia el pare d'en Pitu de la Fleca. Vam estar dos anys visquen a Can Rovira. En aquests dos anys va néixer la Rosa, el 1947. El dia que va néixer, jo estava treballant a la fusteria i em va venir a avisar el pare de l'Esteve de Can Rovira. Corrent's vam anar a buscar a la llevadora, però quan vam arribar a casa la Rosa ja havia

nascut. La senyora Quimeta va assistir el part. Dos anys més tard, el senyor Fort, ens va fer la casa nova de Cal Fuster i ens hi traslladem a viure. En aquests anys la feina de fuster consistia en arreglar finestres, portes, estanteries...de les cases del poble. Vaig fer tota la feina de fuster de les noves cases que es construïen a Sant Miquel: Mas Colomer, Can Quim, Can Peret...També vaig tenir uns quants aprenents joves, el que més recordo és en Tomàs de Cal Secretari.

Els altres oficis

En Pepet ha estat un home de molts oficis. A part de fuster, com ja hem dit, s'ha dedicat a fer de carter, agutzil, enterramorts...Li demanem que ens parli una mica d'aquestes feines que ha anat fent al llarg de la seva vida.

- D'agutzil en vaig començar a ésser l'any 1956 i fins que em vaig jubilar. Una de les feines que tenia que fer era avisar als quintos. Anava amb la bicicleta, casa per casa a donar l'avís. Després, amb el metge de Mieres, el vell, i el secretari de l'ajuntament, els hi preniem les mides.

- De carter també n'ha fet molts anys?

- Vaig començar quan s'ho va deixar l'Elena de la Casica, l'any 1955 o 1956. Les cartes pujaven de Banyoles amb la TEISA, cada dia, inclòs els diumenges.

En aquella època hi havia moltes cartes dels

nois que feien la mili. També repartia La Vanguardia a moltes cases. Jo feia de carter de Sant Miquel fins a les Carreres, i de Santa Quitèria. En Pitu de la Fleca, n'era de Ventatjol i els de Can Plana de Falgons feien la zona de Falgons. Amb el Mn. Prat vam fer un mapa de la meua zona i el vam enviar a Madrid demanant que em paguessin cinc hores més de sou. Al final m'en van concedir quatre. Fent d'enterramorts ha vist l'evolució d'aquest ofici.

- Hi tant!. Al principi, la meua feina consistia a anar a casa del difunt i pendre-li les mides. Llavors, li feia la caixa de fusta, moltes vegades tenia que treballar tota la nit perquè l'enterraven l'endemà mateix. Abans hi havia el cementiri de Santa Quitèria i el de Sant Miquel. L'última persona enterrada a Santa Quitèria fou l'àvia de Can Bosch. Aquest cementiri estava en moltes males condicions i es va

decidir que s'enterraria a Sant Miquel.

- El cementiri de Sant Miquel sempre ha estat allà mateix?.

- No. Abans estava adossat a l'absis de l'església. En temps de Mn. Miquel es va decidir fer el cementiri al lloc actual. De les obres se'n va encarregar en Glenxa de Mieres, que era paleta.

- I del carro dels morts, que encara es conserva a la rectoria de Sant Miquel, que ens en pot explicar?

- Aquest carro es va construir l'any 1955. El va fer el carreter de Can Bastants de Santa Pau. I en aquell temps va valdre 7.000 pts. Abans de tenir el carro, anàvem amb dos homes més a buscar el difunt. Els dos homes portaven la caixa i jo portava una mena de tauleta per posar el taüt quan es volia descansar. Llavors, a peu, arribàvem fins al cementiri. Amb l'arribada del carro tot va canviar. El carro anava estirat per un cavall. En Ferriol de Can Rovira, que feia de campaner, portava el carro. Jo anava al costat i darrera tot el segici. Tot això va canviar amb

l'arribada de la funerària Poch de Girona.

- Durant un temps també fou president de Càrites, en que consistia la seva tasca?

- A q u e s t a organització es va constituir per ajudar a les cases més pobres del poble. Durant set o vuit anys, en època de Mn. Pere, un cop el mes, els diners que es recollien de la panera de missa

anaaven destinats a aquesta finalitat. Es feia una reunió i es repartien els diners a les persones més necessitades.

En Pepet ens ha explicat moltes més coses, però l'espai limitat de la revista ens obliga acabar aquí. Tanmateix volem saber si en els seus anys de vida ha canviat molt el poble.

-El que més trobo a faltar, és l'ambient del poble. Els diumenges anàvem a l'Hostal, a berenar i a jugar a cartes. El jovent anava a ballar sardanes a la rectoria... però tot això va anar canviant.

Carolina Desel
Josep Estarriola

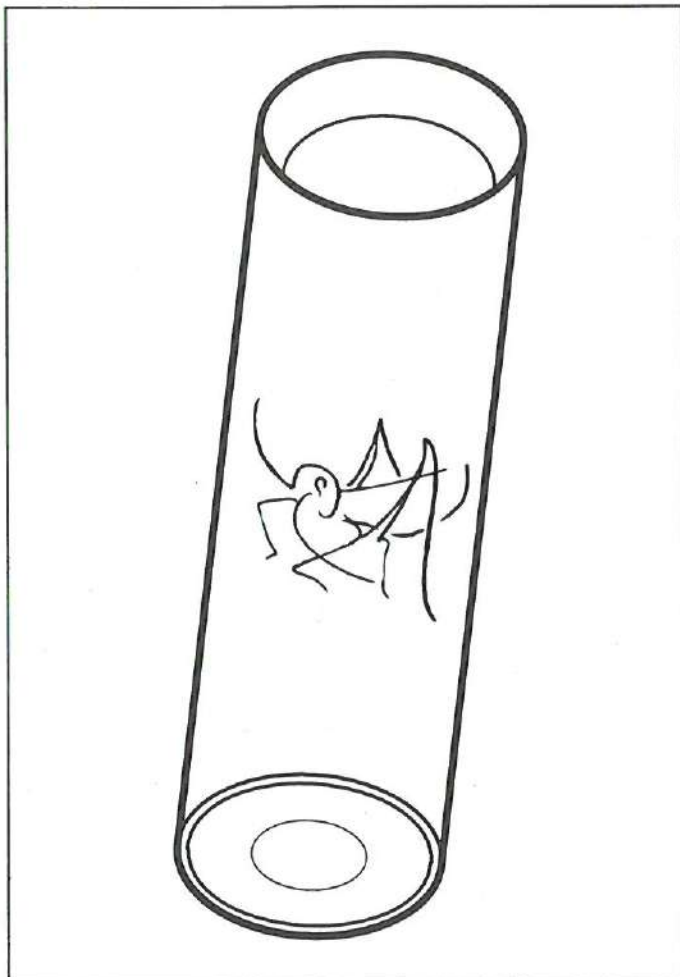
La família Franch el dia que van guanyar el bisbe a la rifa de Sant Miquel (foto: família Franch)

OSSOS CORCATS. OSSOS TRENCATS

A ningú se li escapa que a un bon nombre de gent gran, fins i tot a algun parent nostre, se li ha trencat el fèmur o se li ha aixafat l'esquena i ha quedat molt jup. Encara ara sento a dir, i es comenta, que ja n'ets mort si de gran et trenques la cuixa. Per ventura, amb aquest aspecte, hem avançat i la cirurgia i les cures sanitàries milloren aquests patiments. Sabem posar "pegats", ferros, i curar, en el sentit de posar-hi remei, però no hem avançat gaire en la prevenció.

Fa anys que sentim a parlar de prevenir malalties cardiovasculars - infarts de miocardi, feridures - de les que en tenim una bona plaga tot i saber el que hem de fer per prevenir-les; però encara està per arribar la plaga anomenada osteoporosis en tota la seva intensitat.

Per entendre'ns podem dir que l'osteoporosi no és res més que un os que per pèrdua del seu material - la calç - amb l'edat ha quedat "corcat", trencadís. El nostre os creix i es fa fort fins a l'edat de vint a vint-i-cinc anys.

Quan hem arribat a aquesta edat, amb l'os més o menys fort segons el que haguem fet - exercici, menjar, etc -, portarem el nostre esquelet fins a morir: I és en aquest morir d'avui que, amb els avenços actuals, hi hem guanyat uns quants anys. L'esperança de vida actual arriba, de mitjana, fins a més de 80 anys per a les dones i de 72 per als homes.

Doncs bé, és en aquest període de temps que vivim més anys, que el nostre os, si no l'hem preparat abans, pot arribar a "corcar-se" i trencar-se: És habitualment feble a les cuixes i a les vèrtebres de l'esquena. És també molt fàcilment afectat en les dones quan minven les seves hormones amb la menopausa-retirada de la menstruació.

Com ens podem preparar

Quan creixem i l'os s'està construint:

Procurant una aportació suficient de calç a la dieta, fent exercici físic regular i evitant el consum de tabac i l'abús d'alcohol.

Quan l'edat i la retirada de la menstruació posi en risc la pèrdua accelerada de la calç:

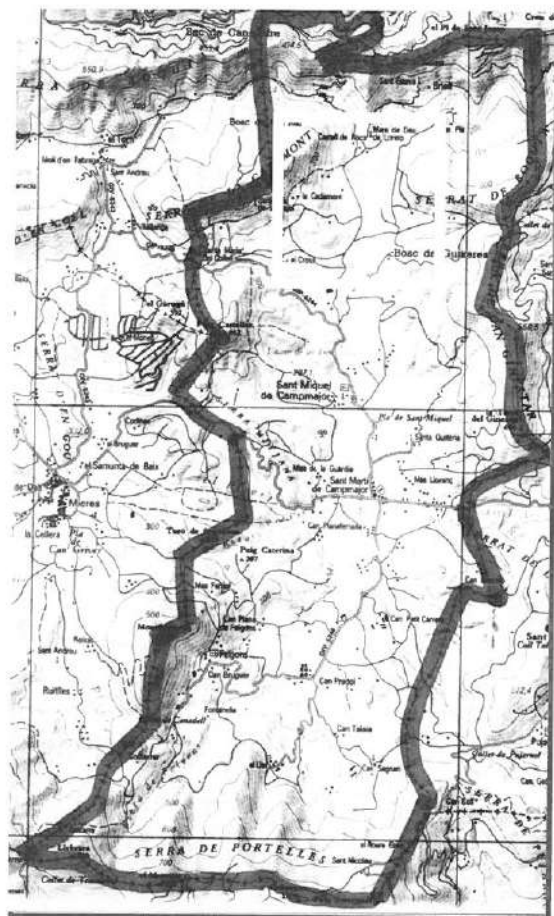
Valorant amb una atenció mèdica adequada la necessitat de fer tractaments preventius de la desmineralització de l'os.

Posar especial atenció en la prevenció d'aquelles persones que: - Tinguin una menopausa massa aviat. - Hagin prèns cortisona molt de temps. - Familiars seus hagin patit fractures de grans. - No hagin fet mai exercici. - Siguin baixos de talla. - Fumadors. - Bevedors en excés.

Amb una prova força a l'abast anomenada Densitometria es podrà saber el grau de mineral que tenim a l'os en aquesta edat madura, per saber si serà suficient per aguantar els anys de vida de mitjana que ens quedin o bé necessitarà fer tractaments que el reforcin i aguantin la calç que els hi queda.

Ja que podem viure forces anys, si tot va bé, que aquests siguin de qualitat i amb ossos ben vius i forçuts. Cuidat i no et deixis "corcar".

F. Xavier Carreras de Cabrera

Veïnat de Roca

Entre el Castell i la Cadamont

En aquest número surt la zona compresa entre les cases senyorials del Castell de Roca i la Cadamont, ambdues situades en dos llocs estratègics de la vall: la primera en el saltant de Roca i la segona en un indret privilegiat, des d'on es contempla bona part de Sant Miquel.

També és el lloc on es troben la riera de Sant Miquel i el riu Ser.

Fem constar que alguns d'aquests noms indiquen llocs que han pogut canviar amb el pas del temps, o han desaparegut.

Com venim anunciant en cada número de Golany, ens cal l'ajuda de totes aquelles persones que, amb el seu record puguin aportar dades per anar completant la recerca.

**Dades recollides per Josep Fort i Olivella
Muntatge: Carolina Desel**

Els mapes publicats en aquest article són propietat de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Tenim diversos salons per a banquets i convencions fins a 400 persones i també reservats per a grups reduïts.

A l'estiu podran gaudir menjant a l'aire lliure, a la terrassa de la figuera.

Els aperitius de les celebracions se serveixen regularment en els jardins i a l'entorn de la piscina.

Restaurant

: El Trull :

Cala Canyelles

Tel. 972 36 49 28 - Fax 972 37 13 08

17310 LLORET DE MAR (Girona)

OBERT ELS 365 DIES DE L'ANY

VIVERS DE PEIX I MARISC

APARCAMENT PROPI

Veïnat de Roca

1- Salt del llop	Saltant del riu Ser on la tradició popular recorda que una vegada hi va saltar un llop.
2- Palanques d'en Reset	Palanques fetes sobre el riu Ser per Mn. Reset, capellà de Briolf.
3- Pla del Forn	Lloc on antigament hi hagué un forn.
4- Pla dels Brucs	El nom l'agafa d'aquesta planta, que hi és en abundància.
5- Resclosa del Molí	Resclosa al riu Ser.
6- Salt de Roca	Saltant d'aigua natural del riu Ser.
7- Castell de Roca	Casa forta medieval (s. XIII-XV), aixecada al costat del riu Ser.
8- Molí de Roca	Molí fariner d'origen medieval que aprofitava el saltant d'aigua natural del riu Ser.
9- Solell del Castell	Vesant sud de la muntanya propera al Castell de Roca.
10- Ermita del Loreto	Petita ermita construïda a principi del segle XX. Es construeix a semblança de la Santa Casa del santuari italià del Loreto.
10a- L'Hostal de la Terenyina	També anomenat l'Ateneu, feien d'hostal al costat de Loreto.
11- El Brunet	Esplanada al costat del riu.
12- Les Llosardes	Conjunt de lloses properes a la carretera per anar a can Pla.
13- Pla de la Creu	Sembla que antigament hi havia una creu perquè aquí van matar un home.
14- Font del Ferro	Font situada al riu Ser, al migdia de la Gorga del Dimoni.
15- Gorga del Dimoni	Gorga al riu Ser on la tradició popular situa la llegenda que duu el mateix nom.
16- Pas de les Garbes	Els estadants de can Oliveres utilitzaven aquest pas a peu, per dur les garbes de cantó a cantó de riu.
17- El Segalars	Antiga masia on segons la llegenda va viure Santa Àgata, personatge de la llegenda de la Gorga del Dimoni.
18- El Centro	Antiga casa situada al cingle del Segalars, feien d'hostal.
19- Planses d'aigua	Pla en creuement dels dos rius.
20- Font Santa	Font situada molt a prop del creuement del Ser i la Ribera de Sant Miquel.
21- Gorga de les Bledes	La gent hi collia les bledes que en les riudes s'endua d'un hort proper.
22- Passera del Segalars	Pas en el riu Ser que porta el nom de la casa.
23- Clot de la Planella	Clot situat entre el Castell de Roca i les Carreres.
24- Les Carreres	Casa deshabitada des de principis dels anys setanta.
25- Mina de les Carreres	Mina feta d'obra.
26- La bassa del plàtan	Bassa on els veïns del voltant hi anaven a fer la bugada.
27- Barraca de les Carreres	Els masovers de les Carreres hi deixaven les eines del camp.
28- Pont del Noguer	Pont en el pla de les Carreres que agafa el nom d'aquest arbre.
29- Font dels Perolers	Font situada entre el pla de les Carreres i la riera de Sant Miquel.
30- Roure de les Lloques	Hi posaven aquests animals a pondre.

CASAL SANT MIQUEL

En un bonic indret, tranquil i en plena natura del Pre-Pirineu, a la frontera entre la Garrotxa i el Pla de l'estany, us oferim unes instal·lacions idònies per a convivències, colònies, trobades de reflexió i estudi, estatges culturals..., com un servei obert a grups i responsables i exigents de totes les edats.

Per aclarir-vos qualsevol informació, podeu escriure'ns a:
CASAL SANT MIQUEL

17831 SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR (Girona)
o bé telefonar-nos a: 972 57 03 76 - 972 57 19 11

La Quintana

Residència casa de pagès

Tel. 57 15 80
17831 SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

31- Fontica	Mina d'obra.
32- Clot de la Fontica	Clot fondo on hi ha la Fontica.
33- El Casal	Casa en ruïnes situada per damunt de les Carreres.
34- L'esquelet de baix	Pas de la muntanya molt estret per sobre de la Cadamont.
35- L'esquelet de dalt	Pas de la muntanya molt estret, per sota de l'anterior.
36- El Portell	Pas molt estret on el muntatge de la mula tenia que passar per sobre.
37- La Cademont	L'arxiu familiar de la casa ens remunta al s. XIII.
38- Sot de l'Om	Clot que agafa el nom d'aquest arbre.
39- Pedres Esmoladores	Lloc on anaven a esmolar els ganivets.
40- Platja de la Cademont	Platja a la riera de Sant Miquel que prén el nom de la casa.
41- Palanques de Can Oliveres	Pas en la riera de Sant Miquel per anar de Roca a Can Oliveres.
42- Font de la Pedrera	Font situada a prop del camí que va de la Font de la Teula al Crous.
43- Pont de Guixeres	Pont possiblement d'origen romà, on hauria transcurregut la «Via Annea».
44- Replans	Un petit on antigament hi va existir una casa.
45- La Caseta	Casa deshabitada fa uns quinze anys aproximadament.
46- Font de la Teula	Font situada a la riba de la riera de Sant Miquel.
47- Pont de les Mentides	Les autoritats pertinents van estar molts anys anunciant la realització del pont. La gent de les contrades van deixar de creures el que aquestes prometien i un cop realitzat van pendre aquest nom en honor dels anys d'espera.
48- Cingle de les Mentides	Penya-segat al costat del pont de les Mentides.
49- Les Basses	Biots d'aigua entre la Caseta i el seu turó.
50- Turó de la Caseta	Situat a l'est de la Caseta.
-

Al costat de la carretera...

RESTAURANT CAN MET

Especialitats en:
CARNS a la BRASA i
CUINA CASOLANA

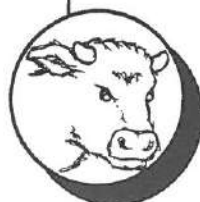
Sant Pere, s/n
tel 972 68 02 01
17830 MIERES

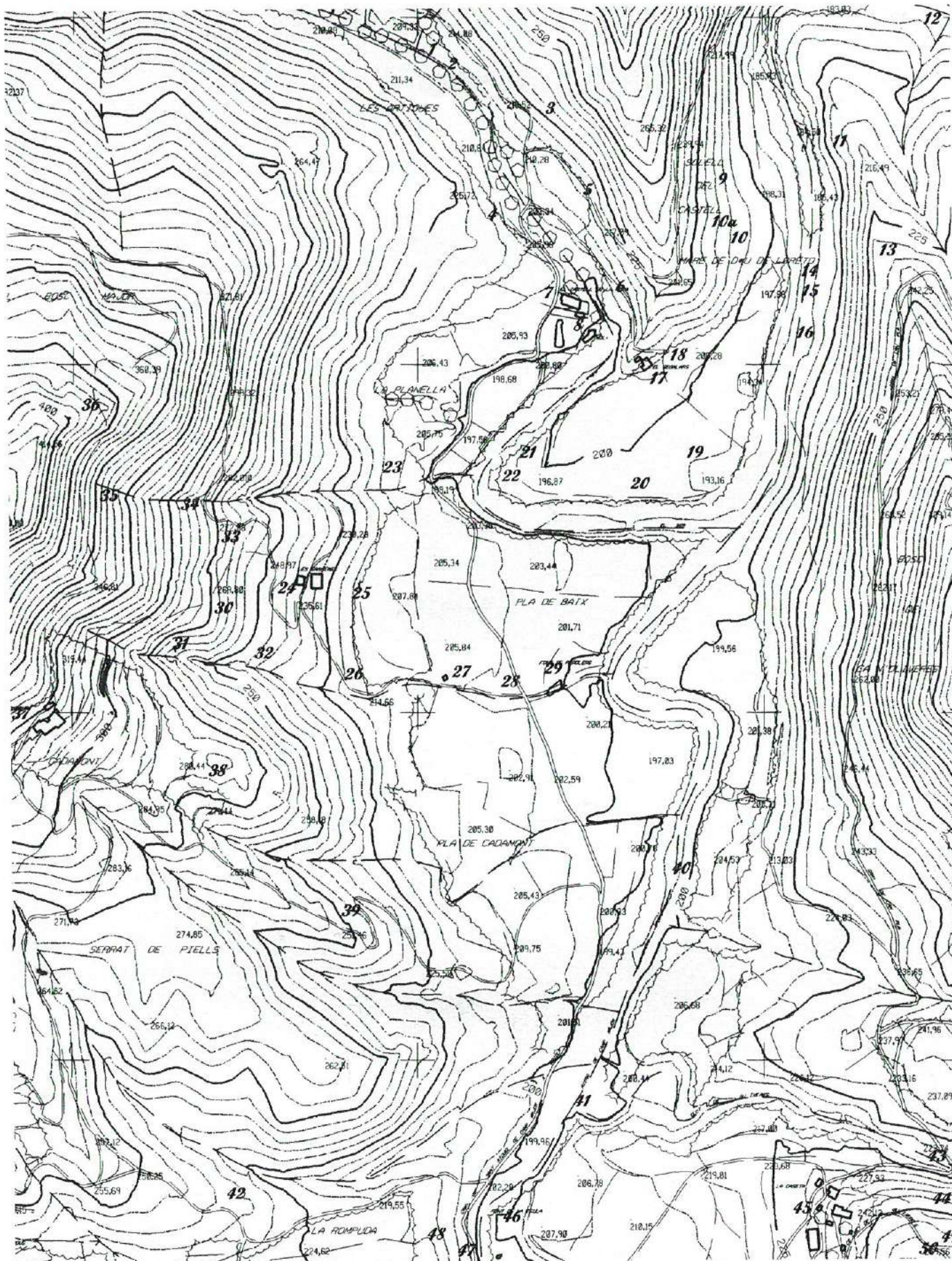

CARNISSERIA
XARCUTERIA
FORMATGERIA

joan i huri

c/ PROGRÉS, 47 - TEL. 972 57 50 01
17820 BANYOLES

SOCIETAT DE CAÇADORS DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

RESUM ANY 2000 - 2001

TEMPORADA 2000-2001 = SENGLARS MORTS

2000	Agost	1	87 Kilos
2000	Setembre	8	380 «
2000	Octubre	10	298 «
2000	Novembre	9	454 «
2000	Desembre	13	556 «
2001	Gener	2	112 «
2001	Febrer	1	45 «

44 1932 Kilos

1932: 44 = 43.91 Kilos

Joaquim Martin	6	Pere Orri	1
Francesc Tarradas	4	Josep Soldevila	1
Pere Teixidor	4	Pere Puigdevall	1
Josep Capdevila	2.5	Josep Rubirola	1
Joaquim Camós	2	Bartomeu Badosa	1
Miquel Mir	2	Josep Orri	1
Joan Puigvert	2	Àngel Rigat	1
Josep M ^a Plana	2	Miquel Pons	1
Josep M ^a Soldevila	2	Lluís Soldevila	1
Josep Simon	2	Colla de Mieres	1
Josep Vila Ramió	2	Jaume Puigvert	0.5

Total: 41

Menys de 15 Kg. i que no entren pel premi

Joaquim Martin	2
Joan Masdevall	1

Total: 3

Total temporada: 41 + 3 = 44

Primer: Joaquim Martin 6
Més gros: Josep Simon 108 Kgs.

Bach del Collell, Jofre Roca, Brugada Roca,
Mas Rampinya, Castell de Roca, Carreras,
Els Boixos..... 12

Can Conill, Can Rovira, Les Tres Creus, La
Guàrdia, Crous Ventatjol..... 4

Boquià, Can Pla, Gorga del Diable, Collet
Guixeres, Oliveres, Goday, La Jassa, Jofre
de Campmajor..... 11

Porqueres, Salt del Matxo, Matamala i
Rodeja, Corralot, Canova..... 5

Collet de Pujarnol, Barris, El Mirador, L'Arn,
Collet de Cal Negre, Nierga, Sant Patllari,
Marsol, Sant Nicolau, Can Miquelet..... 7

Falgons, La Baga, Les Quintanilles, Cal Gall. 5

Total.....44

22 femelles i 22 mascles

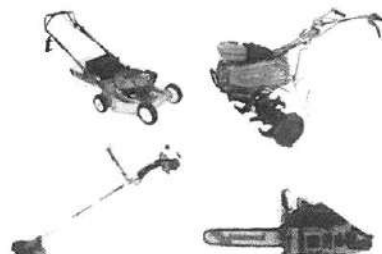
Dilluns.....	2
Dimecres.....	3
Dijous.....	10
Divendres.....	1
Dissabte.....	17
Diumenge.....	11

Quimet Camós

Ramon Roura

**MOTOS i MAQUINÀRIA
DE BOSC i JARDÍ**

Plaça de les Rodes, 10
Tel. 972 57 08 21
17820 BANYOLES

Desbrossadores / Tallagespes / Motocultors / Motoserres / Tractors tallagespes / Motobombes / Generadors de corrent.

HISTÒRIA DEL FUTBOL A SANT MIQUEL (9)

III TORNEIG DE LA UNIÓ (1977) SEMBRA DE GESPA AL CAMP DE L'HOSTAL (2000)

III TORNEIG DE LA UNIÓ (1977)

Avui el nostre escrit, tal com queda anunciat i també vam fer en el número anterior, inclou dos temes diferents ocorreguts en dues èpoques diverses. Comencem per l'anunciat III torneig. Aquesta vegada també va ser organitzat per la **U.S. OLIVES I COMARCA** i els seus responsables directes van ser en Benet Costa i en Josep Vila, autors dels pertinents documents i gestors de la seva execució.

Van participar-hi Avinyonet, Camós, Crespià, Fontcoberta, Mata, Olives, Sant Jaume de Llierca i Sant Miquel de Campmajor. El mes de gener aquests clubs van rebre el reglament i el calendari de la competició. El reglament era el mateix de l'any anterior, s'insisteix en la necessitat d'acudir un representant de cada club a les reunions del primer dissabte de cada mes, previstes a Cal Flequer d'Olives, a fi de conèixer, controlar i supervisar la marxa de la competició i, en el seu cas, actuar com a **Comitè de Competició** per a resoldre les incidències i

reclamacions; com a novetat estableix que durant la celebració d'un partit no es podrà canviar d'àrbitre excepte en cas de necessitat extrema. El calendari determina que el torneig començarà el 9 de gener i acabarà el 17 d'abril.

El Sant Jaume de Llierca es va retirar a mitja competició. El nostre equip va guanyar els de Crespià (1 a 6 i 3 a 2), Camós (3 a 5), Avinyonet (2 a 3 i 11 a 1), Olives (3 a 1 i 1 a 4) i Fontcoberta (2 a 3). Va empatar amb el Mata (3 a 3) que va ser el rei de la competició i només va perdre aquest punt, cal ressaltar-ho. La classificació final va ser:

MATA	23 punts
SANT MIQUEL	17 «
OLIVES	14 «
CRESPIÀ	11 «
CAMÓS	10 «
FONTCOBERTA	6 «
AVINYONET	0 «

Aquests resultats ens diuen que els nostres joves van tenir una actuació molt positiva i sostinguda al llarg del torneig, amb victòries sonades. Llàstima que no tinguem cap crònica ni comentari escrit de

l'època, però hi ha qui encara recorda les bones estones que van passar, uns suant la samarreta i altres animant-los des de sota els roures de **La Casota**. Imaginem-nos un partit que es va guanyar per 11 a 1, quantes emocions, crits i aplaudiments. Una trobada molt concorreguda i una gran festa van marcar la clausura d'aquesta darrera edició del **TORNEIG DE LA UNIÓ**. La convocatòria diu: «El 8 de mayo en el campo de la U.E. Olives se hará la entrega de premios y un partido de clausura del campeonato con una selección de 3 jugadores de cada equipo contra el **MATA**, equipo campeón». Ignorem el resultat; però va constituir una gran jornada per a la consolidació del futbol de la comarca.

Sota la presidència d'en Joan Batlle, que portava poc més d'un any en el càrrec, la **U.E. SANT MIQUEL** avançava, tenia assegurances, actuaven àrbitres col·legiats i l'economia era satisfactòria. Aviat sorgiran nous objectius, els principals seran ingressar a la **Federación Española de Fútbol** i tenir un nou camp amb més

RENDIPORC - CAN SAGNARI

EXPLOTACIONS PORCINES

Tel. 972 58 03 11

condicions, ambdós s'aconseguiran durant els primers mesos del 1978. Us ho contarem en el seu moment.

SEMBRA DE GESPA AL CAMP DE L'HOSTAL (2000)

La importància d'aquesta millora justifica el salt que fem des de 1977 als nostres dies, és per poder-ne deixar constància en el primer número de **GOLANY**, publicat després d'inaugurada la reforma. L'últim partit jugat sobre la terra polsosa i els molestos claps d'herba d'aquest camp va ser el 3 de juny de l'any passat entre dos equips de veterans el qual vam comentar en l'anterior revista.

En una assemblea general de directius i jugadors celebrada al cap de poc, es va aprovar l'antic projecte de sembrar de gespa el camp de futbol a fi de modernitzar-lo, fer-lo més còmode i poder-lo comparar amb els millors de la categoria. Es van iniciar les tasques amb converses, tractes i més reunions. Molt aviat ja es va parlar d'un milió nou-cents mil pessetes, era la quantitat que l'empresa Jardineria Serradel, de Monells, demanava per condicionar i sembrar l'herba; però calia afegir-hi moltes més coses: motors, màquines, estris, millores i complements que subministrarien les empreses Bombes Espa, Gersol, Comercial Elèctrica, Cal Agustí, Saiga i Buma, més els treballs de lampisteria. Amb tot això la suma ja superava els dos milions i mig, i encara van quedar curts, perquè, fet i garbellat tot, el pressupost definitiu ha resultat ser de **2.846.357 PESSETES**.

A finals d'estiu, al començar la nova temporada futbolística, el camp ja presentava un bonic aspecte, un verd lluent d'herba avivada, ben sembrada i ben cuidada que no volia ser trepitjada, per això es va acordar que, de moment, el nostre equip, faria tots els partits en els camps dels contrincants, un contratemps menys important que l'obligació d'atendre aquell pressupost. Però la solució ja estava en marxa i gràcies a l'entusiasme, les energies i la fe dels responsables arribaven préstecs dels propis interessats, subvencions, ingressos per anuncis en els programes i una idea nova, la de posar tanques o rètols publicitaris en el camp.

Una molt eloqüent i convincent carta enviada als possibles candidats diu que a Sant Miquel, que només té uns 200 habitants, fa molts anys que hi ha futbol. El 1978 es va federar i es va condicionar l'actual camp, més tard «el que era paleta, fuster, electricista, maquinista, etc. tots van col.laborar per construir els vestuaris»; quan falta poc per celebrar els 25 anys d'estar federats i de practicar futbol ininterrompudament el nostre poble encara no té el camp de futbol sembrat de gespa.

Per aconseguir-ho i per fer front a les despeses, continua la carta, els oferim unes tanques publicitàries per posar en el camp amb l'aportació única de 50.000 pessetes, cost i instal·lació a càrrec del Club.

L'èxit ha acompanyat l'empresa. Alguns

s'han rascat la butxaca, ha arribat subvenció, s'han fet tanques i anuncis, la Caixa del Club completarà la diferència. El pressupost queda cobert així:

Donatius diversos	270.000 pessetes
Préstecs Junta, jugadors i socis ...	325.000 «
Quotes anuncis tanques (net).....	634.400 «
Subvenció de la Diputació	710.000 «
Anuncis programes	445.000 «
Del romanent Caixa Club	461.957 «
TOTAL PRESSUPOST	2.846.357 Ptes.

El primer partit jugat sobre la nova gespa es va celebrar el dia 21 de gener d'enguany, va ser de campionat, contra el **MAIÀ** i es va perdre per 1 a 3. Sense comentaris. Per acabar, el que sí volem reflectir és la satisfacció general que ha proporcionat l'entusiasme, la unió i l'esforç d'un grup de persones en fer realitat un gran projecte en un poble petit: un camp de futbol digne d'una ciutat és el que té el nostre benvolgut **Sant Miquel de Campmajor**. Enhorabona.

(Continuarà)

Tomàs i Quimet Camós

Instantània recent de la gespa i al fons els anuncis
(foto: Tomàs Camós)

LA VERGE DEL COLLELL, INVOCADA PER A TOTHOM

LES ROMERIES

Avui farem un fervorós record a la Verge del Collell, doncs aquest Santuari situat en el punt més enlairat dels pobles que l'envolten, que són El Torn, Mieres, Falgons i Sant Miquel de Campmajor, va ser el lloc escollit per posar-hi els peus la Verge, quan va fer la seva aparició a Miquel Noguer, l'any 1483, un jove molt devot que va néixer a Can Noguer del Torn.

Gran privilegi el d'aquests pobles!, el saber-se escollits i cridats per donar culte i demanar ajut sota el dolç Mantell de tant Celestial Mare.

Per poder donar entendre el motiu d'aquest homenatge haurem de situar-nos a un altre temps, en que la vida era totalment diferent a la que estem visquen ara, i no coneixíem altre món que no fós el que teníem davant i no pas, més allunyat del que podíem aspirar a conèixer, amb els únics mitjans de que disposaven, que eren les nostres cames, que ens portessin a fer alguna caminada segons les possibilitats de cadascún.

Tothom de la meua edat, i no diguem ja els més grans, varen venir a aquest món en una època en que cada família vivia del conreu de les terres que envoltaven les seves cases, ajudats per bous, vaques i també cavalls, eugues i mules.

Tots sabem que això volia dir jornades esgotadores de 18 hores diàries i que no es podien descuidar mai aquelles tasques que et tenien ben lligat per poder viure amb dignitat i honor, una d'elles era fer-se el pa. Per la gent d'abans, l'honor i l'honra, eren l'emblema més preciat i les famílies en general eren nombroses, vivien plegats pares, fills, avis, oncles i tietes que eren un dels puntals principals, doncs sacrificaven tota la seva vida a canvi de l'alimentació diària i ben poca cosa més: «un record molt especial per ells».

Pel cap de casa, el seu anhel més gran, era que la terra que manava fes goig fins l'últim racó i estar-ne ben orgullós dels fruits de les seves suors, però això sí, sempre amb els ulls posats al cel, sempre pendents del temps que feia, doncs era indispensable que la climatologia afavorís a tota la pagesta perquè la terra donés el fruit necessari per alimentar-nos, doncs no hi havia altre mitjà de vida.

Enyoro molt aquells camps perfumats, que en cada estació de l'any agafaven aquells colors tant bonics!, els sembrats tant verds, a l'estiu ben torrats; també molts altres cultius que esclataven amb flors ben rosades com l'esparcet, blavós com l'usarda, blanc com el fajol i el majestuós blat de moro, el cereal més preferit per a mi, doncs em quedava embadalida quan sent tant ofanós, de les seves espigues, sortien aquells flocs de fils daurats i vermellors, que tantes vegades m'havien fet feliç, anant-los a trenar, imaginant que eren els cabells de nines que jo mai no havia tingut.

En el temps que havia de madurar el blat, i més tard també el blat de moro, era quan escasejava més la pluja i jo, personalment, recordo el meu pare mirant els camps, comentant molt preocupat que no menjariem a l'hivern, veient un dia rera l'altra un sol abrassador que portava sequeres, amenaçant seriament la collita. Aquesta era la preocupació més gran a totes les cases.

.....

Fusteria J. J. Pey

Fusteria i decoració

Equipaments comercials

Mobles a mida

Serralleria i tancaments d'alumini

Tel. 972 57 05 64 - Fax 972 57 05 64 - Ctra. Mieres, s/n. - 17820 BANYOLES (Girona)

Els diumenges, quan la gent anava a missa, al poble no es parlava de res més i el capellà, no tenia altre remei que participar del sofriment de tots els seus feligresos i rebien el consòl de proposar-los invocar a la Verge del Collell que no els fallaria mai si li demanaven de bona fe, que arribés la tant esperada pluja.

Sense fallar-li mai ningú, s'organitzava la Romeria de gent, anant en processó al matí a la fresca a peu cap al Collell. Tot el camí es mantenia l'ordre: una fila de gent a cada costat de la carretera i el capellà al davant, portant el Sant Crist, i els escolans i alguna autoritat el pendó de la Verge, es resava el Rosari i es cantaven les lletanies i altres càntics de la Verge amb molta devoció. M'enterneix el sol fet de pensar-ho!, quin bon cor tenia la gent demanant humilment, com si fóssin nens que imploraven a la seva Mare. Però quan molt més feliç hauria de ser la Mare veient venir amb confiança els seus humils i suplicants fills?. No es podia fer el sord de cap manera veient aquella multitud de gent camí del Santuari, doncs en aquests temps de sequeres, a més d'aquests pobles esmentats del voltant, hi acudien també altres pobles més allunyats, un d'ells Porqueres. Cada poble tenia el seu dia per anar-hi, i un dia a l'any tots plegats, doncs així diu que va demanar que es fés la Verge.

Al cap de pocs dies d'haver fet les prerogatives, mai va faltar l'aigua que tranquil·litava els cors de les persones i abeurava les assedegades terres i rierols on hi anàven a rentar la roba totes les dones dels veïnats.

Aquests fets que han marcat les nostres vides, davant l'escassés d'aigua que estem sofrint ara, sempre vénen a la memòria i encara surten a les converses dels més grans, es clar!, perquè els temps poc a poc han anat canviant i els joves sols en tenen consciència de sentir-nos-ho explicar, i encara fem esment de que si es tornessin a fer pregaries plouria més sovint.

Jo, quasi bé puc dir amb tota seguretat, que la Verge del Collell no ens té pas oblidats, i vetlla per nosaltres, doncs en aquest Santuari encara si fan celebracions importants durant l'any i tothom la continua portant dins el cor, però de ben segur deu trobar a faltar tot l'amor i veneració que s'hi donava en aquells gloriosos temps.

Protegiu-nos Gran Senyora

Del Collell Intitulada

Vetlleu per tots els fills

D'aquestes vostres contrades

Margarita Sala
Any 2000

J. ESTARRIOLA, S.L.

AL SERVEI DE L'AGRICULTURA I LA RAMADERIA

Ctra, Camós, 16 - Tels. 972 57 05 67 - 972 57 08 77 - PORQUERES

escafidor
ARMERIA i ESPORTS

porta dels turers, 10 - Tel. 972 57 38 59 - 17820 banyoles

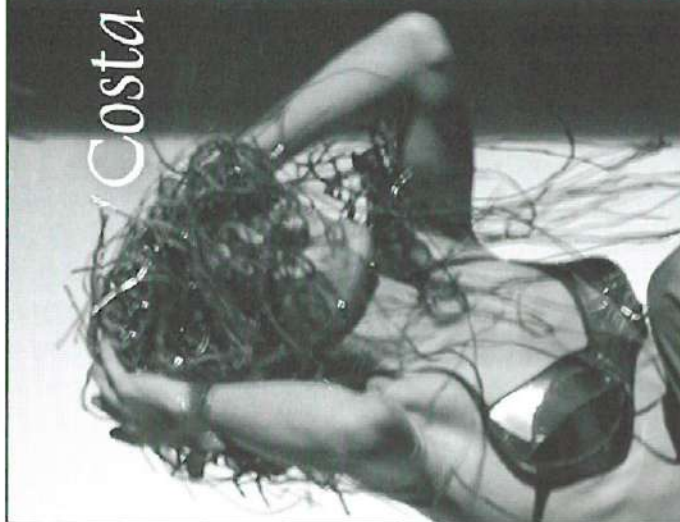

MOBLES TARRADAS, S.A.

Exposició i vendes:

Verdaguer, 17
Tels. 972 57 03 66 - 972 57 03 62
17820 BANYOLES

Costa Perruquers

c/ Santa Maria, 21 - Tel. 972 57 04 61
www.costaperruquers.com

MONTERO

**PERFUMERIES
LLORET DE MAR**

DES DE 1857

LA RATAFIA DE LA LOLA

La ratafia és un dels licors aromatitzats més populars de Catalunya. El seu peculiar sabor i les seves virtuts curatives són conegudes arreu. Tot i que actualment aquest licor ja el podem comprar bo i embotellat en els supermercats, antigament s'elaborava a les cases, era doncs un licor casolà. Aquesta tradició encara està viva i cal mirar que així sigui durant molt de temps, us proposem doncs, una de les moltes receptes per elaborar la vostra pròpia ratafia:

En una garrafa si possa l'anís que desitgem. Ha d'ésser un anís de baix grau d'alcohol, sinó el gust de l'anís predominarà sobre el de les herbes.

A la garrafa si possa les herbes, com més anís més quantitat d'herbes de cada espècie. Però sempre han d'ésser grapat equitatius. Si una espècie predomina sobre una altra, la ratafia, podria sortir, més forta o més fluixa o d'un color molt negre, poc agradable a la vista.

Aquestes són les herbes que posarem:

Senet, marialluïsa, fetgera, menta de la sopa, menta del consol, menta de la reina, menta del carmel, tarongina, sàlvia, blets, gram negre, gram blanc, cordonet de lavanda, ronyonera, sant Antoni, fulles d'olivera, traidó blanc, traidó negre, pela de llimona, anís estrellat, xaliandria, clau, panol, matafotuga, nou moscada, fulles de cirerer, pimpinella, dent de lleó, herba blava, estronca culs, fulles de presseguer, santa Margarida, doradella, flor de sabuquè, flor de malva, ufàbrega, pinya d'esquirol (una per litre), nou verda (tres nous per litre), herba prima, romani (poca quantitat), fulles de lledoner, ruda, ortigues, plentatge, camamilla comuna, camamilla de muntanya, farigola, salsa de pastor, canó de canyella (1/4 de canó per litre), fonoll, arrel de malva, ginebre, eucaliptus, tilla, comí, flor d'arc, xucla mel, felere, caps de romaguera, cua de cavall, flor d'escapiosa, flor de Sant Joan, llorer, herba pedrera, caps de burro, orenga.

Aquesta és la recepta que proposa la Lola de can Guerra, però com ella mateixa diu hi ha moltes més herbes que es podrien utilitzar. La ratafia, el seu gust final dependrà de les herbes utilitzades. Si poden posar més o menys espècies d'herbes, però recordeu que cap herba ha de predominar sobre una altra.

Un cop tenim les herbes dins la garrafa es deixa a sol i serena durant quaranta dies. Passats aquests dies es colarà. Ara es l'hora de posar-hi el sucre. La quantitat de sucre es optativa, segons els gustos propis. Una possible mesura seria 1/4 de quilo de sucre per litre d'anís, una quantitat ideal pels més lllaminers.

Dolors Bahí i Font
Carolina Desel

.....

PEUS DE PORC AMB CIGRONS

Els peus de porc partits per la meitat es posen a coure durant dues hores, amb les herbes, uns grans d'all, sal i pebre.

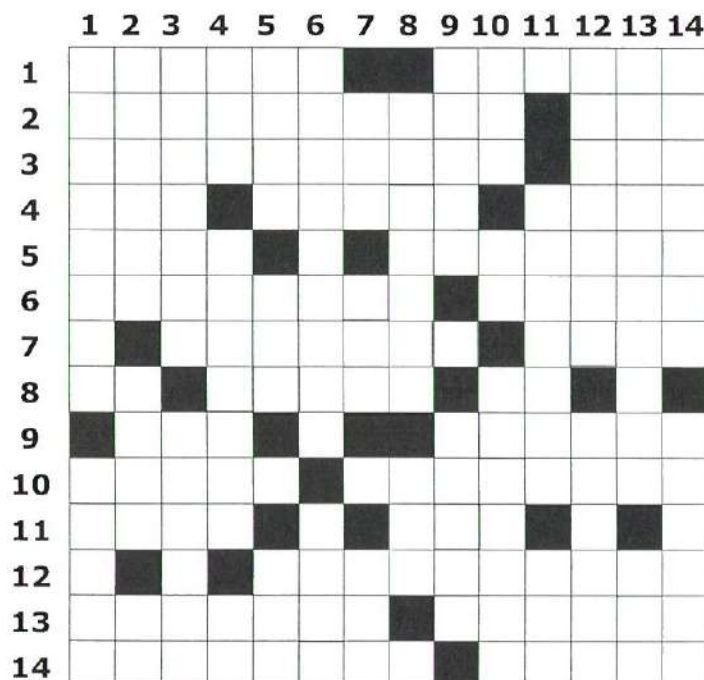
Ingredients:

- 4 peus de porc.
- 1/2 kl. de cigrons bullits.
- Una torradeta de pa.
- All, julivert, llorer, farigola.
- Unes ametlles.

En una cassola es fa un sofregit amb ceba, all i julivert. S'hi afageix tomàquet, i al final una mica de brou dels peus. Llavors cal tirar-hi els cigrons.

Es deixa coure tot junt durant uns minuts, i hi afegirem una picada. Ja es pot servir.

Montserrat Llena i Masdemont

HORIZONTALS

1. En aquesta casa hi va néixer Lluís Roura./ Les de Santa Quitèria gaudeixen de gran renom i abans de menjar-les el costum imposa el res d'un parenostre per gaudir dels favors de la Santa.
2. Qualitat d'amable./ Real Societat Immobiliària.
3. Que expressen dubtes./ Associació de Telecomunicacions de Mauritània.
4. En aquest moment./ Al revés, un dels pintors catalans vius més reconeguts i valorats que és un orgull per a Sant Miquel de Campmajor./ També al revés, la coberta de moltes fruites.
5. El que elaboren a Mas Llandrich és excepcional./ 1000./ Al revés, fan llistes.
6. Troç d'albercoc assecat./ Al revés, de cognom John, cantant i pianista britànic de renom mundial.
7. Ene./ Al revés, començar a agafar el son./ Un cabàs sense la part del mig.
8. Tonelada mètrica./ Capital d'Àustria./ Per acompanyar els àpats./ El començament del Rodorà.

9. Impost d'Activitats Econòmiques./ En un teatre, planta baixa on s'alineen una sèrie de butaques per als espectadors.
10. Casa abandonada a la Serra de Ginestar./ Que brilla.
11. La secretària de l'Ajuntament de Sant Miquel./ El començament de l'Estany./ A Cornellà li dediquen una fira./ Al final del Ser./ Vocal.
12. Cinquanta./ La primera./ Conjunts extensos de muntanyes.
13. País africà enfrontat històricament a Etiòpia./ Vora d'un riu.
14. Planta del rave./ Al revés, casa gran.

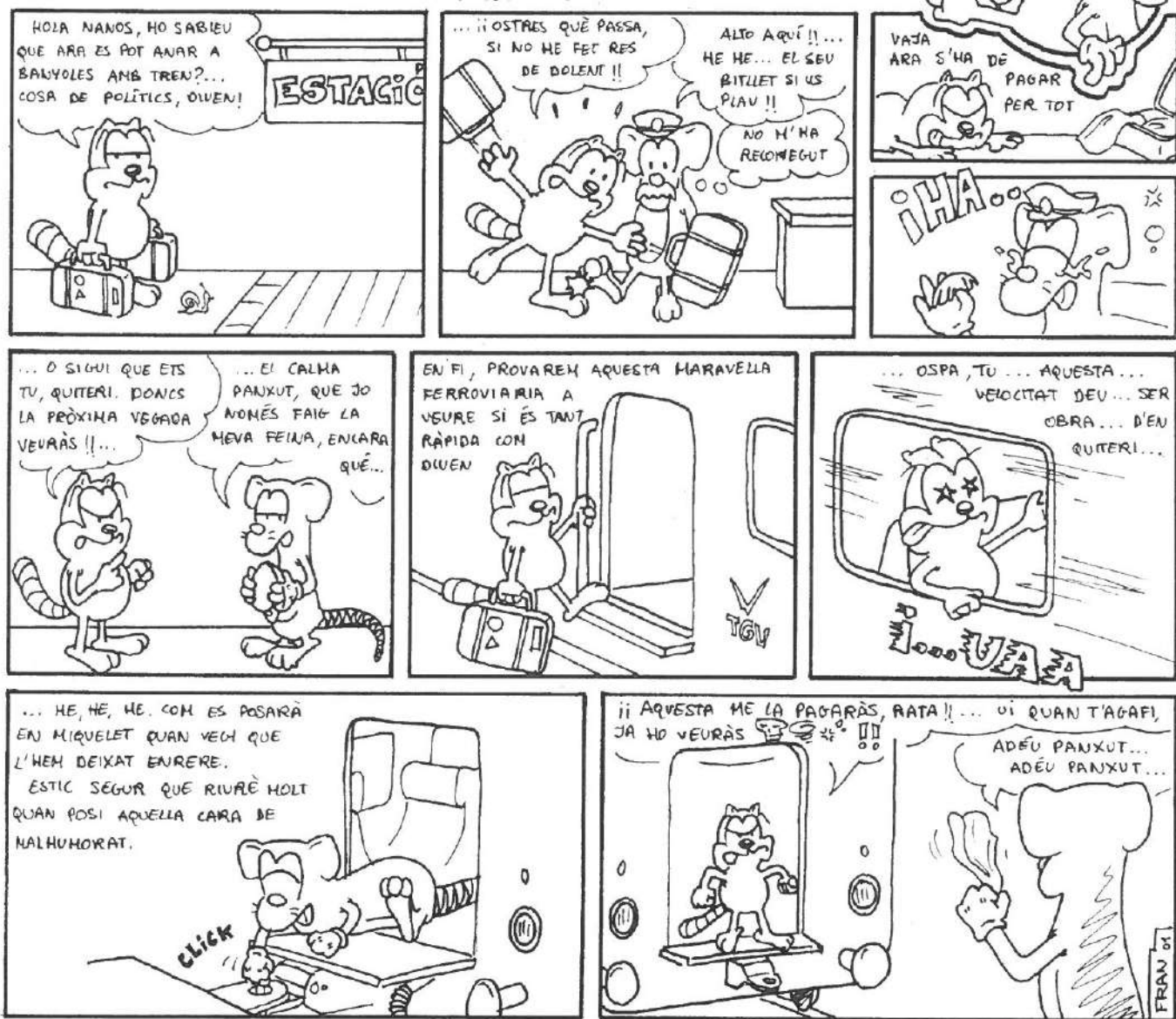
VERTICALS

1. Masia senyorial de Ventatjol./ Casa construïda als anys seixanta, situada al trencant del veïnat de Roca.
2. Portar cap a sobre vent al punt baix, d'una vela baixa, i fer-la al costat del vaixell amb la mura per a poder cenyir millor (ja em perdonareu)./ La mel que produeixen a Castella./ El principi d'en Ramon.
3. Aquesta casa de Falgons té una vista i una situació privilegiada./ Al revés, medicament per combatre la impotència.
4. Pica emprada com a abeuradora o com a menjadora de bestiar./ Produeix olives./ Infusió.
5. Crit que es fa servir per cridar una gallina./ 951./ La primera./ Una sirena sense vocals.
6. Donarem l'alarma./ Quatre vocals iguals.
7. Institut Tècnic Universal./ El son dels infants./ El principi de Briolf./ Poc freqüent.
8. Cop donat amb un tió./ Encara que signifiqui poc freqüent, ja és el segon cop que surt en aquests mots encreuats./ Al final de la plana.
9. Perdre l'equilibri i anar a parar a terra./ La primera./ La mestressa de l'Hostal de Sant Miquel.
10. Organització dels treballadors socialistes./ Una tona sense el pes de les vocals./ Set romans totalment desordenats.
11. La primera de Quitèria./ Que no té sentit social./ Una faba escapçada.
12. Material que s'ha utilitzat molt per fer coberts d'una manera senzilla i barata./ Arriben després dels migdies.
13. Feren estelles./ Espai que hi ha davant d'algunes cases de pagès.
14. Senzills, gens complicats./ Al revés, casa abandonada que, juntament amb Goday i Can Guixeres formen la finca de l'Arcada.

Marc Pluma

En Miquelet i en Quiteri

"TREN... D'ALTA VELOCITAT"

La cua de l'humor

per Ramon Santacana

Noticia d'agència:

28.12.2000. Segons informacions encara no confirmades, alguns ajuntaments han començat a treballar per adaptar-se ràpidament a la « Reorganització Territorial de Catalunya », en cas de que aquesta s'aprovi. Tant és així, que el de Sant Miquel ha posat en marxa el projecte de les **línies 1 i 2 del Metro** que els uniria amb Mieres. La **Linia 1** passarà per sota el traçat actual de la carretera d'Olot (encara s'ignora els revolts que tindrà) i la **Linia 2** per Falgons. Les obres s'iniciaran proximitat aprofitant que s'han de fer alguns pous per aigua a les zones esmentades, estant previst que finalitzin algun dia.

Viatjant en autocar cap a Vallter 2000
(foto: Merce Campàs)

El dia 5 de novembre de l'any passat es realitza la sortida a St. Patllari. Vint-i-una persones van disfrutar d'un magnífic dia, fresc i assolellat, per acostar-se fins aquest cim de 647 mts. d'altura, des d'on es domina tota la comarca del Pla de l'Estany i l'Empordà, fins el mar.

El diumenge 12 de novembre, es va celebrar el 4 rt. Homenatge a la Vellesa. L'ofici en honor a Sant Martí a l'església de Santa Quitèria, cantada pel Cor Parroquial, va encetar l'acte. Després, la mainada de l'escola va realitzar un espectacle infantil. Una visita a can Jan de la Farrés de Fontcoberta i un dinar al restaurant Vora Estany, van tancar aquesta diada dedicada a la gent gran del nostre poble.

Diumenge, dia 3 de desembre de l'any passat: Inauguració i presentació, a càrrec del Bisbe de Girona, Monsenyor **Jaume Camprodon**, de les sis grans pintures de **Lluís Roura** a l'església de Santa Maria de Banyoles, i del llibre escrit per **Josep Valls**:

"Terra Santa any 2000", amb il·lustracions de **LLuís Roura**. L'acte va ser seguit per més de 1.000 persones i va acabar amb un concert a càrrec de la Capella de Música de Montserrat. Tan l'exposició com

el llibre, de caràcter itinerant, també s'ha presentat en altres punts de les comarques gironines i de l'Estat Espanyol. **Lluís Roura**, nascut al nostre poble, va celebrar el dia 12 de desembre passat, el 40è. aniversari com a pintor. Li desitgem molts anys més d'èxits.

Diumenge, dia 3 de desembre de l'any passat: celebració del Campionat de Bike-Trial a Roca, organitzat per l'Ajuntament de Sant Miquel i el Club Bike-Trial de La Garrotxa.

Divendres, dia 15 de desembre del 2000, al Palau de la Generalitat de Catalunya, es va fer entrega per part del President de la Generalitat,

Els Reis d'Orient parlant amb la mainada
(foto: Ramon Santacana)

HOME

PERRUQUERIES

TARRADAS - PUIG

— Hores convingudes —

DONA

Plaça Turers, 12 - Tel. 972 57 19 01 - 17820 BANYOLES

*de la Medalla Turística de Catalunya
de l'any 2000 a la Residència- Casa
de Pagès "La Quintana".
Enhorabona.*

Els dies de Nadal i l'Any Nou es celebren les primeres quines al nostre poble. Organitzat per la U.E. Sant Miquel va acollir un gran nombre de gent en el local del Sindicat.

El dia 28 de desembre, es va realitzar una sortida pels nens i nenes de Sant Miquel a Vallter 2000. Van gaudir de la neu caiguda pocs dies abans jugant i llençant-se amb alguns trineus aconseguits per a l'ocasió. Alguns pares i mares que van acompanyar-los també van disfrutar fent alguna temerària maniobra sobre la neu.

A primers de gener d'enguany van acabar les obres de pavimentació de la zona de la bàscula, que milloren l'espai per als contenidors d'escombreries i recollida selectiva.

Cavalcada de Reis. Els Tres Reis d'Orient van tornar a visitar-nos com cada any. Van ser rebuts per un nodrid grup de petits i grans que van escoltar els tradicionals parlaments

El Bike-Trial celebrat a Roca
(foto: Josep Estarriola)

de ses Majestats. La recepció es va tancar menjant una mica de coca.

El diumenge 21 de gener d'enguany es va disputar el primer partit de futbol sobre la nova gespa del camp municipal d'esports. L'equip visitant va ser el Maià, que va endur-se els tres punts guanyant per 1 a 3.

El dia 12 de febrer d'enguany, es va obrir la deixalleria comarcal situada a Puigpalter, a Banyoles. Amb aquesta instal·lació es reforça encara més la recollida selectiva, amb la que, principalment, hi surt guanyant el medi ambient.

El dissabte 24 de febrer, els nens i nenes de l'escola de Sant Miquel, participen a la rua infantil del Carnaval de Banyoles.

*El dissabte 3 de
març, en el local*

del Sindicat i organitzada per l'escola, es celebra la ja tradicional sardianada popular. Un cop més el grup de Caramelles de Sant Miquel va oferir un repertori variat de cançons, acompanyats pels nens i nenes de l'escola. L'èxit de públic va estar assegurat i les sardines no varen faltar.

*El dia 5 d'abril, a la cafeteria Josep Pla de Girona, es va presentar elllibre: "El jardí de les paraules", del filòleg **Pep Vila**, de Cal Ferrer de Sant Miquel. També cal mencionar la recent publicació de "La comèdia hagiogràfica de Santa Quitèria (S. XVII) ". Edició del text, realitzat per **Pep Vila, Júlia Butinyà i Enric Prat**.*

El dia 5 d'abril, a la sala d'exposicions del Centre Cultural La Merce de Girona es va inaugurar l'exposició " Paisatges " de Josep Estarriola.

L'exposició, formada per trenta cinc quadres, alguns d'ells de gran format, era representada per paisatges, molts d'ells de la Vall de Sant Miquel de Campmajor i de pins del seu entorn. La mostra acabada el 27 d'abril, va ser molt visitada tant per particulars com per grups culturals i educatius.

solucions dels mots encreuats:

[illegible]

El grup de Caramelles cantant el dia de la Sardinada
(foto: Joan Fort)

Meteorologia d'hivern: La nit més freda va ser la del 25 al 26 del febrer passat; el termòmetre va baixar fins els **7º negatius**. Tanmateix, aquest ha estat un valor puntual d'un hivern molt poc fred, i inclús sorprenent, quan entre el 22 i 24 de març vam tenir temperatures màximes de **27º i 28º**. L'any 2000 ha estat, a Sant Miquel, el segon més sec dels darrers quinze anys: només **717 litres**. Amb aquest, és el quart any consecutiu d'escasses pluges, que no ajuden a recuperar els aqüífers.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

- **El dia 4 de juny del 2000** va nèixer la Laia Martí Feliu, filla d'en Vicens Martí i Carme Feliu, de Can Plana de Falgons.
- **El dia 30 d'octubre del 2000** va nèixer la Sandra Moradell Palmada, filla d'en David Moradell de cal Fuster i la Judit Palmada.
- **El dia 13 de novembre del 2000** va morir a Porqueres, a l'edat de 87 anys, en Jaume Caselles Viñals. Havia nascut i viscut a can Pradói.
- **El dia 26 de desembre del 2000** van celebrar les Noces de Plata a Sta. Quitèria, la Carmen Roura Vila, de ca la Rossa i en Jeroni Blasquez.
- **El dia 20 de gener del 2001** van celebrar al Collell, les Noces d'Or, en Pere Quintanas i la Quimeta Pujol de ca l'Estany estats.
- **El dia 30 de gener del 2001** va nèixer en Gerard Pratsevall Pita, fill d'en Pere Pratsevall de Can Guerra i la Maria Fernanda Pita.
- **El dia 16 de febrer del 2001** va nèixer la Tania Roura Trafach, filla d'en Joan Roura del Corral i de la Piti Trafach.
- **El dia 26 de febrer del 2001** va nèixer l'Aleix Moradell Baig, fill de l'Oscar Moradell i la Mª Teresa Baig, de cal Fuster.
- **El dia 16 de març del 2001** va morir a Serinyà, a l'edat de 66 anys, la Núria Cumíols. Havia viscut a can Jofre de Sant Martí de Campmajor.
- **El dia 17 de març del 2001** va morir a Olot, a l'edat de 80 anys, en Joan Corominas Font. Havia viscut a Les Carreres de Roca.
- **El dia 24 de març del 2001** es van casar a Mieres, en Jordi Colomé del Mas Colomé, amb la Marta Grabulosa de Mieres.
- **El dia 29 d'abril del 2001** es van casar al Collell, l'Àngels Estarriola de la Casanova de Sant Miquel, amb en Joaquim Salleras.

Telèfons

Ajuntament	972.574.626
Ambulatori:	
- Banyoles	972.572.474
- Mieres	972.680.462
Ambulància	972.410.010
Creu Roja	972.572.450
Emergències	085 ó 112
Escola	972.575.924
Mossos d'Esquadra	088
Hostal (tel. públic)	972.570.712

Horaris

Ajuntament:

Dilluns, dimarts, dijous i divendres, de 10 a 2. Dimecres tarda, de 5 a 2/4 de 8.

Metge:

Banyoles: dilluns, dimarts, dijous i divendres, de 2/4 de 9 a 11
Dimecres tarda, de 2/4 de 6 a 2/4 de 8.

Infermera:

Sant Miquel: dimarts, de 2/4 de 12 a 2/4 d'1.

Missa, estiu:

Sant Miquel: dissabtes a 2/4 de 9 del vespre.
Falgons: l'últim dissabte de cada mes, a 2/4 de 9 del vespre.

TEISA:

Dimecres i dissabte, a les 8 i la 1.

finques
BANAL

Agent de la Propietat Immobiliària
Administració de Finques

Passeig de la Indústria, 50 - Tel. 972 57 20 16 - Fax 972 58 02 02

17820 BANYOLES

**condueix
i gaudeix**

Motor Banyoles, S.L.

c/ Sant Mer, 28

17820 BANYOLES (Girona)

Telèfon 972 57 55 11

Fax 972 58 09 81